

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

at de Oplysninger, de gav mig forleden, som begrunder de stillede Ændringsforslag, ikke er tilstrækkelig fyldestgørende, det viser sig, at der er endnu større Vanskeligheder for Møllerne. Der er derfor i Formiddags udarbejdet et Ændringsforslag, der skal træde i Stedet for Ændringsforslagene Nr. 2 og 3, og som jeg vil forbeholde mig at stille til tredje Behandling. Jeg tror, at det Ændringsforslag, der saa bliver stillet, vil være tilfredsstillende for Møllerne, og jeg tror, at man selv med disse Ændringer kan gennemføre den fornødne Kontrol.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de mange Udtalelser, der er faldet om Kornpriserne og om det Forhold, at der for forskellige Kornsorters Vedkommende ikke opnaas Kornlovens Priser til de kornsælgende Landmænd. Jeg vil for det første gerne sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at de Tal, som det ærede Medlem anførte, tror jeg nu ikke har noget med Virkeligheden at gøre, man ligger ikke 5—6 Kr. under Kornlovens Priser. Og dernæst vil jeg ogsaa gerne anføre, at det er Foderkornet, som ligger langt under Kornlovens Priser, hvorimod Brødkornet ligger saa nogenlunde omkring ved Kornlovens Priser, fordi Ministeriet allerede ved Høstaarets Begyndelse udstedte Importforbud for Rug og Hvede.

Men jeg vil gerne over for de Udtalelser, der er faldet om min Stilling til Gennemførelse af Kornlovens Priser, gentage, at jeg har aldrig garanteret, at Landmændene faar disse Priser. Jeg har i Fjor gennemført en Forhøjelse af Kornlovens Priser, der betyder, at man forhindrer Indførsel af Korn under disse Priser, og inden for Kornlovens Rammer har jeg dels gennemført og dels nu foreslaaet alle de Bestemmelser, der kan træffes for at opnaa Kornlovens Priser.

Disse Bestemmelser kan samles i 3 Hovedpunkter. For det første Importforbud. Nu er der gennemført Importforbud faktisk for alt Korn, som ikke bruges til Mennekeføde. Dernæst foreslaar jeg her Indmalingstvang for derigennem at ophæve Importforbudet for Rug og Hvede, fordi man mener, at det vil være bedre rent praktisk og sagligt set at have Indmalingstvang fremfor Importforbud for Brødkorn. For det tredje har jeg gennemført og er villig til at gennemføre i fuldt Omfang det samme som tidligere, nemlig at man støtter Eksporten af Korn her fra Landet ved Ombytning med Foderkorn udefra, idet der kan ske Ombytning af Korn uden nogen nævneværdig

Afgift for det Korn, der kommer ind ved Ombytningen. Jeg har ikke noget imod, at man medtager samtlige Foderkornsorter i denne Ombytning, saaledes at man kan vælge den Sort, som er billigst, og derved faa et større Beløb til Raadighed til Støtte for Eksporten, end hvis det drejer sig om den dyreste Sort.

Men naar man i det konservative Mindretals Betænkning udtaler, at Fler-tallet ikke er villigt til ved tilstrækkeligt effektive Foranstaltninger at stimulere Eksporten, saadan som tidligere, og dermed naturligvis ogsaa mener, at jeg ikke vil være med til det, saa er det ikke rigtigt, for saa vidt Forholdene er lige, men det er de jo ikke. De ærede Medlemmer ønsker ligesom Landbrugsraadet, og ligesom ogsaa jeg gør, at man forhindrer Indførsel af Foderkorn i de første Maaned, hvis ikke Priserne opnaas, og det betyder, at Forholdet ikke kan være det samme som tidligere, hvor man ombyttede Kornet og kunde gøre det med det samme. Man kan naturligvis ikke nu ved Eksport faa Afgiften udbetalt for Korn, der kommer ind om flere Maaned. Det, der er Tale om, er, at jeg tilsiger, at man kan faa en Del, en betydelig Del, 90 pCt. af Afgiften af Korn, naar Kornet kommer ind her til Landet; men da man selv fra den Side ønsker Importforbud foreløbig, er det umuligt, at det kan blive et Tilskud, der kan udbetales nu. Det er disse forskellige Forhold, der gør, at der er større Vanskeligheder ved Ombytningen i Aar end tidligere, og det hænger sammen med, at de Herrer selv ønsker, der skal være Importforbud paa Foderkorn — foreløbig.

Men, som sagt, mener man, at der er Fordel ved at udvide Ombytningen af Korn til ogsaa at gælde det, der er billigst i Øjeblikket, f. Eks. Hvede, har jeg intet imod det. Det er muligt, det ikke har Interesse, fordi man maaske kan købe Majs og Byg billigere senere, det tør jeg ikke sige, men i alt Fald er der for mit Vedkommende intet i Vejen for at udnytte denne Ombytning i saa stor Udstrækning som muligt, naar man holder sig inden for Lovens Rammer.

Det ærede Medlem Hr. Løje og det ærede Medlem Hr. Grønning anviser i Fællesskab en Forhøjelse af Kornlovens Priser med 2 Kr. At det ærede Medlem Hr. Grønning gaar ind for noget saadant, undrer mig ikke, jeg har sjælden set nogen Mand med større Evne til at fremhæve sin egen Klasses Interesser end det ærede Medlem; men at det ærede Medlem Hr. Løje og Partiet Venstre kan gaa ind for den